

58. al-Mujadilah

58. Al-Mujadilah

Namn

Suran kallas *al-Mujadalah* och även *al-Mujadilah*. Namnet kommer från ordet *tujadiluka* i den första versen. I början nämns kvinnan som vädjade till Profeten (må Allahs frid vara över honom) angående det *zihar* hennes man uttalat, och som bad honom om en lösning för att rädda sig själv och sina barns liv från att förstöras. Allah beskriver hennes vädjan med ordet *mujadalah*, och därför fick suran detta namn. Om den läses som *mujadalah* betyder det "vädjan och argumentation", och om den läses som *mujadilah* betyder det "kvinnan som vädjade och argumenterade".

Uppenbarelse period

Det finns ingen tradition som anger exakt när denna händelse ägde rum, men innehållet i suran antyder tydligt att det skedde någon gång efter slaget vid skyttegraven (Shawwal år 5 efter hijrah).

I Surah al-Ahzab hade Allah endast nämnt att de kvinnor som en man skiljer sig från genom *zihar* inte blir hans mödrar. Men där fanns ingen förklaring om att *zihar* är en synd eller ett brott, och inga rättsliga regler om det.

I denna sura däremot presenteras hela lagen om *zihar*, vilket visar att dessa detaljerade föreskrifter uppenbarades efter den korta hänvisningen i Surah al-Ahzab.

Tema och innehåll

1. Vers 1–6: Lagar om zihar och en varning till muslimerna

Suran inleds med att ge de rättsliga bestämmelserna om *zihar*. Samtidigt varnas muslimerna strängt: Det strider mot tron att fortsätta med förislamiska sedvänjor efter att man antagit islam, att överträda Allahs gränser, att vägra följa dem eller att skapa egna regler som motsäger Hans. Den som gör detta utsätter sig för förnedring i detta liv och hård räkenskap i det kommande.

2. Vers 7–10: Hycklarnas hemliga viskningar

Hycklarna kritiseras för sina hemliga samtal och konspirationer mot Profeten (må Allahs frid vara över honom). De bar på dold fiendskap och hälsade honom på ett sätt som liknade judarnas hånfulla hälsningar, där de önskade honom ont istället för gott.

Muslimerna tröstas: Dessa viskningar kan inte skada er — lita på Allah och fortsätt ert uppdrag.

De får också en moralisk läxa: Sanna troende viskar inte om synd, överträdelse eller olydnad mot Profeten. Om de måste tala i hemlighet ska det vara om godhet och gudsfruktan.

3. Vers 11–13: Sociala adab och korrigerande av dåliga vanor

A. Trängsel i sammankomster

När människor sitter i en samling och fler kommer in, visar de ibland ingen vilja att göra plats. Nykomlingar får stå, sitta i dörren eller försöka ta sig fram genom att kliva över andra. Detta hände även i Profetens sammankomster. Allah befäller: Var inte själviska eller trångsynta — gör plats för andra med ett öppet hjärta.

B. Att förlänga besök och slösa bort värdens tid

Folk brukade sitta kvar länge hos viktiga personer utan att tänka på att de tog av deras tid. Om värden bad dem gå tog de illa upp; om han reste sig klagade de; om han antydde att han hade annat att göra ignorerade de

det. Profeten själv utsattes för detta. Allah befäller därför: När ni blir ombedda att resa er — gör det.

C. Att vilja ha privata samtal med Profeten utan behov

Folk ville ofta tala med Profeten i hemlighet utan verkligt behov, eller avbryta en samling för att visa något till honom. Detta var besvärande för Profeten och störande för de närvarande. Allah införde därför en regel: Den som ville tala med Profeten i enrum skulle först ge en allmosa. Syftet var att avskräcka från detta beteende. Regeln gällde en kort tid, och när folket hade förbättrat sitt uppförande togs den bort.

4. Vers 14–slutet: Kriteriet för sann uppriktighet i islam

Det muslimska samhället bestod av uppriktiga troende, hycklare och vacklande personer. Här klargörs vad som skiljer dem åt:

A. Den första gruppen: De som är vän med islams fiender

De sviker islam för egna intressen, sprider tvivel och hindrar människor från Allahs väg. De döljer sig bakom sin yttre muslimska identitet, men i verkligheten tillhör de Satans parti.

B. Den andra gruppen: De som sätter Allahs religion över allt annat

De tvekar inte att stå emot även far, bror, barn eller familj om dessa är fiender till Allah, Hans Sändebud och Hans religion. De hyser ingen kärlek till dem som står i fiendskap mot Gud.

Allah förklarar tydligt: Det är endast denna andra grupp som tillhör Allahs parti. De är de sanna troende. De är de som kommer att lyckas. Och det är dem Allah är nöjd med.

KORANEN & SUNNAH

[KAPITEL 58](#)

[«57. al-Hadid](#)

[59. al-Hashr»](#)

-
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
 - [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
 - [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
 - [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
 - [Sunnahs grundprinciper](#)
 - [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
 - [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
 - [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
 - [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
 - [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)